

او پس از آزادی از حبس یک ساله، در طیف محافظه کار سیاسیون ایران که تمایلات انگلیس‌گرایانه آشکاری داشتند قرار گرفت. هر چند به گونه‌ای در خور توجه توانست اعتماد مخالف سیاسی امریکایی را در مواقع حساس به خود جلب نماید. به هر حال روشن شدن قضایای ایام حبس متفقین در شفاف کردن حیات سیاسی بعدی او بسیار موثر واقع خواهد شد.

ج - شریف امامی به دعوت شمس‌الدین امیر علایی، وزیر کشاورزی کابینه قوام‌السلطنه (۱۳۲۵-۶)، ریاست بنگاه آبیاری را پذیرفت. تفصیل مطلب او درباره امور مختلف آن اداره مهم است، اما اختراز او از توضیح بیشتر در این زمینه سوال برانگیز است. او بیوسته قصد دارد خود را کاملاً غیر سیاسی و کاملاً اهل عمل و کار معرفی کند (مثلاً ص ۱۰۹-۱۰۹). حال آن که شاید علت دعوت به کار در کابینه قوام، بیشتر به دلیل پیوندش با احمد آرامش دوست و مشاور وزیر کار و تبلیغات کابینه احمد قوام‌السلطنه و خویشاوند نزدیک شریف امامی بوده است. به هر حال شریف امامی در خلال این سال‌ها فعالیت سیاسی و اجتماعی موثری به نفع یک گرایش سیاسی نیز داشته است. وی علیرغم رد دعوت خسرو رهبری مبنی بر بازگشت به کار سابق خود در راه آهن (ص ۷-۷۶)، در تشکیلات تحت هدایت او به نام اتحادیه سندیکاهای کارگران ایران (اتحادیه اسکی) که به داشتن تمایلات انگلیسی‌مشهور بود، فعالیت داشت. این اتحادیه در رقابت و تقابل با تشکیلات شورای مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران، به ریاست رضا روستا، حرکت می‌کرد. شریف امامی پس از مدتی به سمت دبیری اتحادیه مزبور منصوب شد. اما متأسفانه از فعالیت‌های دیگر او تا سال ۱۳۲۹ اطلاع کافی در دست نداریم.

۱۳۲۹: در حالی که حاج‌علی رزم‌آرا وی را شخصاً نمی‌شناخت و او را با یکی دیگر از مراجعان خود اشتباهی گرفته بود (ص ۹۵-۷)، به عنوان معاونت وزارت راه و مدیر کل راه آهن ایران او را به کابینه دعوت کرد و پس از مدت زمان کوتاهی به وزارت ارتقاء یافت. او درباره مسایل مختلف و بسیار مهم این دوره حساس تاریخ ایران، بسیاری از خاطرات خود را ناگفته باقی گذاشته است. کافی است چند اشاره به برخی جنبه‌هایی که حساس‌تر به نظر می‌رسند صورت گیرد تا مشخص شود آیا تعمدی در عدم بازگویی وجود داشته است یا صرف غیرسیاسی بودن و اشتغال به امور فنی (۱) او را از قضایای سیاسی دور نگه داشته است (ص ۱۰۹).

می‌دانیم که پایان جنگ جهانی دوم، در سطح بین‌المللی پیامدهای متفاوتی در برداشت، از جمله تحولات سیاسی مهم، جایجایی جایگاه دولت آمریکا و انگلیس در سطوح تصمیم‌گیری بین‌المللی بود. ایران از جمله کشورهایی بود که این تحول بین‌المللی به خوبی در آن انعکاس می‌یافت. پس از قضایای آذربایجان، لزوم اصلاحات اقتصادی در ایران مطرح شد و کمک‌های مختلف مالی و